

Catalunya pateix una situació d'emergència social que s'expressa a través de xifres alarmants d'atur, precarietat laboral, pobresa i risc d'exclusió social i increment de les desigualtats.

A Catalunya hi ha 603.600 persones a l'atur, de les quals el 58,3% corresponen a atur de llarga durada. Només el 27,8% de les persones en situació d'atur rep algun tipus de prestació.

La població en risc de pobresa i/o exclusió social després de fetes les transferències socials és el 23,5 % del total i un 30% de la població de menys de 18 anys està per sota del llindar de la pobresa. El nombre de persones (224.500) que viuen en habitatges sense cap perceptor d'ingressos augmenta. La pobresa es cronifica.

S'ha incrementat la taxa de risc de pobresa en el treball, de forma que l'11,7% de les persones que treballen a Catalunya obtenen uns ingressos per la seva feina per sota del llindar de risc de pobresa.

Catalunya és un dels països on més han augmentat les desigualtats, amb una creixent concentració de la renda en la població més rica. El 20% d'aquesta acumula 6,5 vegades més recursos que el 20% més pobre. En els anys previs a la crisi els nivells de desigualtat a Catalunya eren inferiors a la mitjana europea.

La crisi ha augmentat també altres bretxes ja existents a la nostra societat: la de gènere, però també la generacional amb joves i més grans de 50 anys a l'atur i sense expectatives

La crisi no s'ha repartit de forma equitativa, les retallades en les polítiques públiques i una fiscalitat injusta i insuficient han jugat un paper determinant en l'increment de les desigualtats.

En aquest context, la despesa en protecció social sobre el PIB és a Catalunya (21,0%) inferior a la d'Espanya (25,5%) i queda molt per sota de la Unió Europea (28,6%).

Per això és necessari un pressupost que suposi un veritable canvi de rumb, que trenqui amb el passat i que doni per tancades les polítiques d'austeritat. Un pressupost adequat per abordar l'emergència social, consolidar l'economia i crear ocupació de qualitat.

La pressió fiscal a Catalunya és del 31,8%, a Espanya del 32,4% i a la UE-28 del 39,1%. Per tant, **hi ha camí per a recórrer** tenint present que la baixada d'impostos ha beneficiat als més rics, mantenint situacions de privilegi fora de tota lògica i afavorint el creixement de les desigualtats.

Cal recuperar els ingressos fiscals per fer polítiques socials. A Catalunya hi ha un problema de finançament, però també de fiscalitat:

- Recuperar l'Impost de successions.
- Incrementar la fiscalitat de les rendes altes fixant trams a partir dels 60.000 euros augmentant la progressivitat de l'IRPF.
- Reduir el mínim exempt de l'impost del patrimoni.
- Crear un impost sobre pisos buits.
- Derogar els avantatges fiscals als casinos i activitats vinculades al joc.

- Donar més recursos a l'Agència Tributària de Catalunya per a lluitar contra el frau fiscal.
- Renegociar el deute amb la banca per disminuir els interessos fins a reduir-los als interessos del Banc Central Europeu.
- Crear noves figures impositives a través de la fiscalitat ambiental.

Incrementar els ingressos fiscals per fer polítiques socials amb recursos suficients per:

- **Complir la resolució del Parlament de Catalunya sobre la situació d'emergència social** per a protegir els col·lectius més vulnerables i lluitar contra la feminització de la pobresa.
- Implementar la **Renda Garantida de Ciutadania** com a dret subjectiu a uns ingressos mínims, en compliment de l'Estatut de Catalunya vigent, i que faria possible la superació de la pobresa a Catalunya.
- **Començar a revertir les retallades en salut, educació, protecció social i habitatges** per a recuperar drets i serveis. Del 2010 al 2015 la despesa social ha caigut en 3.600 milions (1.450 en sanitat, 1.074 en educació, 507 en protecció social i 355 en habitatge). En sanitat, Catalunya és una de les comunitats on el tancament de llits i quiròfans ha estat més gran. En educació estem a la cua en finançament públic, per sota fins i tot de la mitjana espanyola. La despesa educativa a la UE és del 6% del PIB i a Catalunya del 2,8%
- **Concretar polítiques per a una ocupació de qualitat** : suport a la indústria i recuperació per a l'ocupació pública.

- S'ha de recuperar la inversió en el programa de suport a la Indústria que el 2010 era de 163,3 milions i que en les previsions del Pressupost del 2016 havia caigut fins al 32,5 milions.
- S'ha de recuperar la inversió pública, com a element generador d'ocupació i reactivació econòmica
- Compromís per la contractació pública i de qualitat: volem una administració que es comprometi a contractar empreses que paguin el conveni sectorial i que no usi empreses multiserveis
- Recuperació dels pressupostos propis del SPOC amb fons de la Generalitat: la lluita contra l'atur ha de ser una prioritat.
- Pel que fa a l'ocupació pública, la principal prioritat és la recuperació de les plantilles amb una oferta pública d'ocupació que recuperi les vacants suprimides i redueixi el percentatge de personal interí a no més del 5%.

I perquè es pot fer ara el dissabte 19 de novembre de 2016 a les 17:30h sortirem de plaça Urquinaona en manifestació fins a plaça Sant Jaume per exigir el compromís de les nostres institucions.